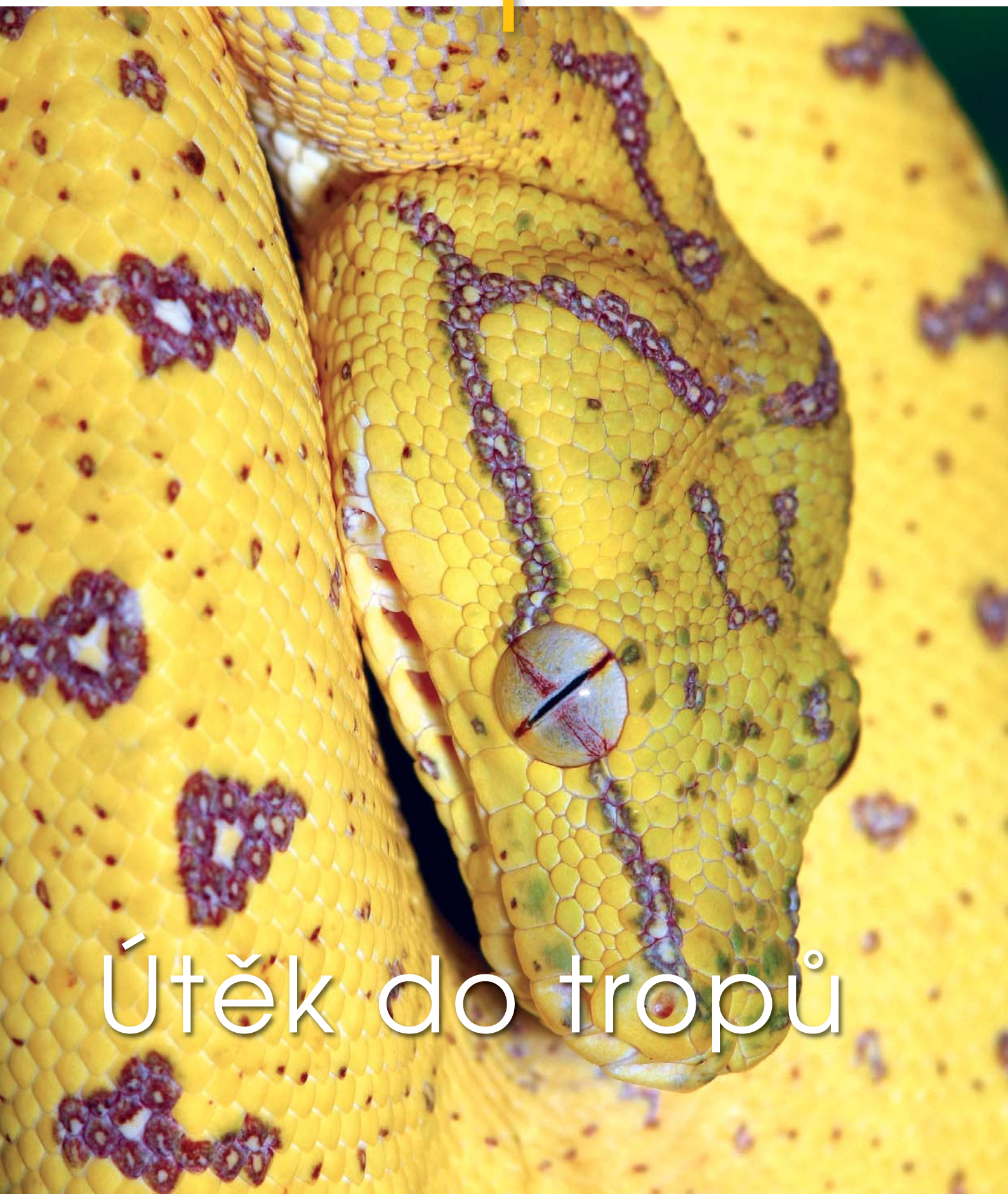

magazín pro přátele Zoo Brno

Zooreport

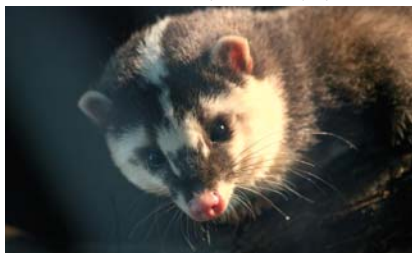
číslo 1
duben 2019

Útěk do tropů

4 Útěk do tropů

Jezevce hnědé najdete v Evropě jen v Brně

6 Útěk do tropů

Pásovcí mají skvělou obrannou výbavu

8 Útěk do tropů

Vzácné a krásné, takové jsou krajty

10 Útěk do tropů

Mládě kočky jaguarundi roste jako z vody

11 Akce v zoo

Jaro na Mniší hoře ve znamení zábavy

12 Středisko ekologické výchovy

Rozmanitý program na jaro

14 Záchránná stanice

Labutí rodina je zase pohromadě

16 Ochrana přírody

Kura kura – chráníme mořské želvy

17 Novinky v zoo

Chystáme se na nové přírůstky

18 Rok 2018

Zoo Brno zažila rekordní návštěvnost

Zooreport

magazín pro přátele Zoo Brno

duben 2019

číslo 1/19, ročník XXI

vychází čtyřikrát ročně

MK ČR E 17723

Vydavatel:

Zoo Brno a stanice zájmových činností, p. o.

U Zoologické zahrady 46, 635 00 Brno,

Česká republika

IČ: 00101451

tel.: +420 546 432 311

fax: +420 546 210 000

e-mail: zoo@zoobrna.cz

Nakladatel:

Moravské zemské muzeum

Zelný trh 6, 659 37 Brno

IČO: 00094862

Adresa redakce:

Zoo Brno a stanice zájmových činností, p. o.

redakce Zooreportu

U Zoologické zahrady 46, 635 00 Brno,

Česká republika

tel.: +420 546 432 370

fax: +420 546 210 000

e-mail: vanac@zoobrna.cz

Redakční rada:

Mgr. Jana Galová, Bc. Jana Hadová,

MVDr. Martin Hovorka, Ph.D. (předseda

redakční rady), RNDr. Bohumil Král, CSc.

(odborný poradce), Ing. Miroslava Piškulová,

Bc. Eduard Stuchlík, Bc. Marek Sláma

(redaktor) a Mgr. Michal Vaňáč (vedoucí

redaktor).

Autorem neoznačených fotografií je

Bc. Eduard Stuchlík, nepodepsané texty

napsal Bc. Marek Sláma.

Náklad:

1 600 ks v české verzi

400 ks v anglické verzi

První strana:

Mládě krajty zelené.

Foto: Mgr. Petr Šrámek

NEPRODEJNÉ

EDITORIAL

Vážené čtenářky,
vážení čtenáři,
přátelé Zoo Brno,

začátek roku se nesl v duchu nízkých teplot a častých sněhových přeháněk. Není nic jednoduššího než si sednout ke krbu, zachumlat se do peřin s čajem nebo kvalitní kávou a pustit si oblíbený film či seriál. Já v zimě daleko častěji než v létě věnuji čas svým terarijním mazlíčkům – gekončikům nočním (*Eublepharis macularius*). Mají léto prakticky po celý rok. Ne, že bych jim to záviděl, ale rád se aspoň v myšlenkách, zatímco za oknem sněží, přesunu na spalující poušť. A v zoo nemusíte myšlenkami nutně na poušť, ale i do houštin deštných pralesů Jižní Ameriky, Austrálie či Nového Zélandu.

V pavilonech, které jsou stále vytápěné, můžete pozorovat život z podrostu deštného lesa, ale i z korun stromů. Do Brna v loňském roce přicestoval pár jezevců hnědých (*Melogale orientalis*), kteří žijí ve větroví stromů indonéských pralesů. Jsou evropskou raritou, jediný pár těchto vzácných živočichů najdete na starém kontinentu právě v Brně, v pavilonu Tropické království. Brzo je čeká stěhování do expozice Tygří skály.

V roce 2018 se v blízkém Exotáriu podařil druhý ceněný odchov mláďete pásovice kulovitého (*Tolypeutes matacus*). Stejný pavilon obývá i zvířena tropických oblastí Austrálie a Nového Zélandu, mnozí zástupci čeledě holubovitých

nebo terarijní či akvarijní živočichové této oblasti. Mezi ně patří krajty zelené (*Morelia viridis*) nebo dlouhokrčky McCordovy (*Chelodina mccordii*), které jinde v ČR veřejně neuvidíte. Jsou kriticky ohrožené vyhynutím, v přírodě jich žijí poslední desítky, v zajetí necelé tři stovky a v Brně se již vylíhla čtyři mláďata a dalších více než 20 vajec je v líhni! Mezi vzácné odchovy jednoznačně patří i malý jaguarundi (*Herpailurus yagouaroundi*).

Čeká na vás i pozvánka na oblíbené jarní akce, které Zoo Brno pořádá. Nechte si uniknout Velikonoce v zoo, Vítání jara nebo magickou Čarozoo!

Na ochranu přírody se podíváme tro-
pickým pohledem. Brněnská zoo po-

máhá chránit želvy v Indonésii, ale zapojuje se i v blízkém okolí. Dozvíte se zajímavý příběh záchrany ohrožených mořských plazů, ale i labutí volně žijících v přírodě jižní Moravy, které se podařilo navrátit k rodičům velmi rychle díky pracovníkům z Jinačovic.

Pozvolný nástup a dlouhé trvání jara v pravém slova smyslu, s postupně rozkvétající vegetací, ať nezmrznete, a jak jsem předepsal, příjemné čtení u krbu, pod peřinou, u terária nebo kdekoli je vám to milé přeje

Bc. Marek Sláma
redaktor Zooreportu

Jezevci hnědí patří mezi evropské unikáty

V pavilonech brněnské zoo naleznete hned několik lehce přehlédnutelných živočichů, kterých by byla velká škoda si nevšimnout. Před očima totiž máte zvířata, která jinde v Evropě neuvidíte. Přesně to je případ jezevců hnědých (*Melogale orientalis*). Nenápadný dvouletý pár těchto lasicovitých šelem můžete v Brně vidět necelý půlrok.

Mezi typické znaky pásovců hnědých patří bílé pruhy na hlavě a tvářích.

Chovatelská koncepce brněnské zoo se zabývá zastaveními evoluce. V jedné z částí areálu věnuje pozornost ukázkám fauny ostrovů. V expozici Tygří skály mohou návštěvníci pozorovat zástupce ostrovních druhů zvířat z oblasti Indonésie. Ze savců jsou to především tygři sumaterští (*Panthera tigris sumatrae*) z ostrova Sumatra a veverky Prévostovy (*Callosciurus prevostii*) ve volné přírodě obývajících ostrovy Celebes, Borneo, Sumatru a Malajský poloostrov. Ostrovní druhy jsou mnohdy svými životními obyčeji dosti rozdílní od pevninských příbuzných, často se také liší i svojí velikostí. Nejinak je tomu při srovnání jezevců hnědých a jezevců lesních (*Meles meles*). Letos otevřeme expozici Žijí tu s námi ve spodní části zoo, ve které se představí právě jezevec lesní. Díky vzájemné blízkosti expozic tak zvidaví návštěvníci zjistí, že jezevci hnědí jsou výrazně menší a žijí ve větvích stromů a keřů, což by asi jezevec lesní, který si hrabe nory a žije při zemi, nedokázal.

Jezevci hnědí žijí na ostrovech Bali a Jáva. V místech výskytu jsou poměrně běžní a nezřídka i synantropní (žijící v blízkosti člověka, pozn. red.). Pro obyvatele Indonésie tak může být velmi překvapivé, že pro zoology z Česka je toto zvíře chovatelským klenotem. Stejně jako nám přijde bizarní, že v Evropě často chované paovce hřivnaté (*Ammotragus lervia*) nebo v Brně mnohokrát rozmnožení bobři kanadští (*Castor canadensis*) jsou pokladem pro

Stromový způsob života se u Panjiho a Candry projevuje tak, že je naleznete především ve větvích a vydlabaných kmenech.

Indonésany. Za tyto dva druhy, konkrétně čtyři paovce a jednoho bobra, jsme Candru a Panjiho, jak se jezevci jmenují, získali. Jako nenápadné exoty tak můžeme směle označit jakékoliv zvířata z celé planety, akorát v chápání každého regionu nabývá označení exotické pro zvíře či rostlinu jiného významu.

Ve volné přírodě požírají rostlinnou i živočišnou potravu, řadí se mezi všežravce. Poměr mezi složkami potravy se mění jen v případě, kdy dozrává některý z druhů ovoce. Brněnský pár je známý pro svoji nenasytnost. Když se k této vlastnosti přidá klidná povaha samice Candry, můžeme je směle označit za pohodáře.

Nový domov

Při vyzvednutí na letišti v Praze se značně protáhlo vyřizování dokumentů nezbytných k předání zvířat, oběma zvířatům proto zoologové po-

skytly potravu, oblíbený banán, aby doplnili energii po dlouhém letu. Samec se k němu nedůvěřivě přibližoval, ale sotva si přičichl. Samice jej s klidem sobě vlastním popadla začala z něj pomalu ukusovat. Po cestě do Brna jej postupně spořádala celý. Když přijeli a byli umístěni do karantény, samec Panji se téměř hned schoval a usnul. Naopak Candra zavěťřila misku se žrádlem, usadila se v ní a spokojeně chroupala. Až byla sytá, tak usnula, a my věděli, že u ní problém s přivyknutím v novém prostředí nenastane. Naštěstí i samec, který zřejmě jen potřeboval odpočinek, si od druhého dne bral potravu a aktivně si prohlížel svůj nový domov.

Nejsou moc vybíraví, v zoo požírají téměř vše, co jim podáme, proto množství jejich potravy sledujeme, aby příliš neztloustli. Každý den dostávají rostlinnou i živočišnou složku a především živočišná část krmné dávky se denně mění.

V karanténě strávili několik měsíců. Všechna zvířata jí musí projít, dokud nejsou k dispozici výsledky nejrůznějších veterinárních vyšetření, od parazitologických přes bakteriologické a virologické, až po kontrolu celkového stavu zvířat. V rámci parazitologie byl u brněnského páru záhadou vzorek trusu s koccidii, cizopasníky obývajícími zažívací trakt zvířat. Vyšetřující veterináři, ani zoologové nebyli schopni zařadit tyto škůdce do konkrétního taxonu. Museli je tedy nechat projít dalšími fázemi životního cyklu, i tak ale neodpovídají žádnému známému druhu z této skupiny parazitů. Výzkum stále pokračuje, nicméně vše spěje k popisu nového druhu těchto parazitů.

Jezevci hnědí přes den odpočívají ve větvích, stačí obrátit zraky výše, než se běžně díváme a nenechat si tuto evropskou vzácnost uniknout, když ji máte přímo před sebou.

HURÁ NA TOBOGÁNY!

14*

20*

Pásovcí štětinatí se sice neumí stočit do koule, obranná funkce kůže na jejich čumáku a zádech je ale zjevná.

Starobylí pásovcí se obrnili pláty z rohoviny

Faunu jihoamerických tropů reprezentuje v brněnské zoo i velmi stará skupina savců, pásovcí. Radí se mezi chudozubé, což může znít jako protimluv, protože pásovcí mají mnoho drobných zoubků. Označení neodkazuje na nedostatek zubů, ale na jejich malou rozrůzněnost. V posledních letech žijí na Mniší hoře pásovcí kulovití (*Tolypeutes matacus*) a pásovcí štětinatí (*Chaetophractus villosus*). Oba páry mají za sebou úspěšné odchovy a pro návštěvníky, zastihnou-li je v aktivní části dne, jsou velmi poutaví.

Větší ze dvou druhů, pásovcí štětinatí, obývají v brněnské zoo expozici uprostřed pavilonu Exotarium. Jsou to přeborníci v hrabání, jejich silné drápy společně se specializovaným dýchacím ústrojem je k tomu předurčují. Většinu života ostatně v přírodě tráví zahrabání v půdě, kde hledají červy a další podzemní bezobratlé, ale i drobnější obratlovce. V zimních měsících si přilepšují i různými hlízkami a dalšími výživnými podzemními částmi rostlinných těl.

Budují si vlastní brlohy vyhrabané v hlíně nebo pod hustou vegetací, jejichž východy jsou vždy zajímavě orientovány po větru. Domovské doupě může být komplexní, s více komorami

a nouzovými východy. Dokáží velmi rychle vyhrabat i dočasný úkryt, který je mělký a má především ochrannou nebo potravní funkci. V prvním případě, když na pásovice útočí predátor, rychle vyhrabou díru, do které zalehnou a směrem k útočníkovi nastaví pevné pláty z rohoviny, které nosí na zádech. Pásovcí štětinatí se totiž neumí schoulit do klubíčka.

Ve volné přírodě obývají centrální a jižní část Jižní Ameriky s výjimkou Patagonie. Oblíbili si především otevřené a polootevřené biotopy. Dokáží se přizpůsobit a žít i v zemědělské krajině, zejména v remízcích. V minulých letech byli intenzivně hubeni, hlavním nepřítelem jim byli zemědělci. Divoká populace ale dokázala silně zareagovat a s touto hrozbou se efektivně vyrovnala. Pásovice štětinaté řadíme mezi málo dotčené druhy.

V brněnské zoo se 13. července 2016 narodilo jedno mládě, jednalo se o samečka, který následně putoval do Zoo Plzeň.

Do klubíčka se umí schoulit jen dva druhy pásovců

Žádný z pásovců nemá tak dokonalou obrannou strategii. Pásovcí kulovití a pásovcí třípásí (*Tolypeutes tricinctus*) si mohou za pomoci této schopnosti vytvořit neproniknutelnou ochranu během sekundy. Schoulí se do koule, přičemž u pásovců kulovitých se jedná o kouli téměř dokonalou. To odradí každého predátora. Jak to dokáží? Na zádech mají pláty zrohovatělé pokožky spojené ohebnými

Detail mláděte pásovice kulovitého. Foto Michal Vaňáč

nou kůží. Mohou se tak plně věnovat sběru potravy, kterou ve volné přírodě tvoří téměř výhradně hmyz. Spouštěčem smrti těla je až dotek či otřes.

Pásovci kulovití žijí v západní Brazílii, východní Argentině, Paraguayi a Bolívii v otevřených a polootevřených biotopech, jako jsou pampy nebo přechody pamp v lesy. Jejich silné drápy slouží především k rozhrabování termitišť a mravenišť. Čich většiny druhů pásovců je tak citlivý, že zaznamená výskyt bezobratlých až půl metru pod povrchem.

V expozici pavilonu Exotarium žije mladá samice pásovice kulovitého Júlia, která je již dvojnásobnou matkou. První mládě se jí narodilo 20. července 2017. Byl to sameček a dostal jméno Baboo. Těsně poté, co dorostl do velikosti dospělé, odjel posílit chov do zoologické zahrady v hlavním městě Lotyšska, Rize. Druhé mládě, také sameček, se narodilo 6. října 2018, a stále roste. V současnosti obývá malý Che s matkou výše zmíněnou expozici, v následujících týdnech je ale čeká stěhování do pavilonu Tropické království. Otec obou mláďat, Ricardo, střídá expozice podle toho, jestli je zrovna vhodné období k páření.

Hlavní příčinou ohrožení pásovců obecně je lov pro maso a k obchodování a následnému ilegálnímu chovu coby domácích mazlíčků. Pro pásovice štetinaté je mimo jiné hrozbou jejich chytání na výrobu tradičních lidových nástrojů charango. V lidové kultuře států jihoamerického kontinentu se traduje, že tyto nástroje jsou formou vysvobození duše pásovců, kteří si celý život přejí umět tak krásně švitořit a prozpěvovat si jako okolní zvěř. Bolívijskou lidovou pohádku O pásovcích, který se naučil zpívat si můžete přečíst v dětské příloze. Největší poptávku po tomto hudebním nástroji ale vytváří turisté, kteří si jej odváží jako suvenýr. Významným rizikem pro pásovice kulovité je destrukce prostředí, které obývají: křovisek a travnatých plání. Kromě toho pásovcům neprospívá ani urbanizace prostředí. Výstavba nových cest zvyšuje riziko střetu s jedoucím autem. Když vozidlo přijíždí, vydává drobné otřesy a špatně vidící pásovec se kvůli tomu ihned skulí, cítí totiž nebezpečí. V přírodě znamenají vibrace půdy příchod predátora nebo zemětřesení a obojí je pro pásovice ohrožením na životě.

Mláďata pásovců štetinatých rostou velmi rychle a brzo dohánějí velikost svých matek.

Pásovci jsou oblíbenci všech chovatelů

O pásovice se v pavilonu Exotarium stará mimo jiné Ing. Jana Moravcová, jejíž příchod do Zoo Brno se datuje do roku 2012. Po studiu na Mendlově univerzitě zažádala o místo ošetřovatele, a po víc než ročním čekání se místo uvolnilo. Zaučovala se u opice a v Tropickém království, celých sedm let ale strávila převážně v Exotariumu.

V tomto pavilonu se můžeme setkat se všemi třídami obratlovců, tedy rybami, obojživelníky, plazy, ptáky i savci. Je nějaká skupina, která ti je sympatičtější? ◀

To nemohu říct, chovatel musí znát nároky jednotlivých zvířat, ať mu je nějaká skupina bližší, či nikoliv. Pokud bych ale měla vybrat nějakého oblíbence, zavítala bych do skupiny savců i ptáků. Víím, že bychom se měli bavit o pásovcích, tak je nemohu vynechat. Rozhodně patří mezi oblíbence všech chovatelů v našem pavilonu, je s nimi snadná manipulace a ostatně, stačí se na ně podívat, a je každému jasné, že mezi favority prostě patří.

Například u pásovců devítipásých (*Dasyus novemctincus*) jsou známé případy

natolik silných drápů, že jsou schopni prohrabat i méně kvalitní beton. Jsou brněnské druhy pásovců takové přeborníci? Jaké jsou v chovu těchto dvou druhů pásovců rozdíly? ▶

Divili byste se, ale byť jsou pásovci štetinatí menší, než devítipásí, také dokáží prohrabat beton a ani nemusí být horší kvality. „Štetináči“ tedy musí být v podbetonované expozici uprostřed pavilonu. Při manipulaci také vydávají typický nepříjemný zápach, mají sklony k přibírání a obezitě. Krmnou dávku mají bohatší pásovci kulovití, jiné druhy pásovců, např. pásovci velcí (*Priodontes maximus*) se živí mravenci.

U kterého druhu pásovců jsou odchovy složitější, případně cennější? ▶

Popisek Jana Moravcová se v Zoo Brno stará o dva druhy pásovců. Na snímku vážení pásovice kulovitého. Foto: Petr Šrámek

Nelze říci, u kterého druhu jsou odchovy složitější, či cennější. V Zoo Brno se podařilo odchovat již dvě mláďata pásovců kulovitých, oba jsou samci, a jednoho samce pásovice štetinatého. Poslední mládě od pásovců kulovitých zdárně prospívá, v době nejrychlejšího růstu přibíral téměř 100 gramů týdně. Dnes (17. ledna 2019, pozn. redakce), váží přesně jeden kilogram.

Nové plazí obyvatelé zoo najdete v Exotáriu

V přírodě můžeme najít i fantasticky vypadající zvířata nabývající těžce uvěřitelných vlastností, tvarů či barev. Mezi takové, kteří tyto předpoklady splňují, se řadí i krajty zelené (*Morelia viridis*) a dlouhokrčky McCordovy (*Chelodina mccordii*), které můžete nově vidět v pavilonu Exotarium. Dlouhokrčky jsou želvy obývající indonéský ostrov Roti. Vzhledem k velmi omezenému areálu výskytu a s tím souvisejícím malým počtem jedinců se řadí mezi kriticky ohrožené druhy. Mají příznačně dlouhý krk a jsou velmi čilé.

Naopak krajty můžete pozorovat především během odpočinku ve větších. Expozici obývají společně s dlouhounky tečkopolutvými (*Pseudomugil gertrudae*) a hlavačkami císařskými (*Hypseleotris compressa*), tedy rybami, které mohou hlavně děti vidět ve spodní části terária. Všechny druhy spojuje výskyt v tropických oblastech severního cípu Austrálie a přilehlých indonéských ostrovů.

Krajty zelené jsou výrazně zbarvené v mláděcím i v dospělém věku. Pro predátory útočící ze zálohy se jedná o zdánlivě nevýhodnou strategii. Jak tomu bývá, první zdání klame. Když samice tohoto druhu krajty naklade vejce, celou dobu inkubace je u nich a zahřívá je svalovým třesem. Po vylíhnutí mají mláďata nápadně a zářivě žluté až červené zbarvení s hnědými skvrnami. To funguje jako mimikry, tedy zbarvení, díky kterému se v prostředí, kde žijí, lépe zamaskují.

Mláďata podnikají první cestu v životě, a to sice na okraje lesa a polootevřená stanoviště, kde loví hmyz a drobné obratlovce, zejména plazy, scinky (čel. *Scincidae*). Na těchto místech je žlutohnědé maskovací zbarvení výraznou výhodou, vegetace je zde zapříčiněním sušších podmínek zbarvená více dožluta, než ve větvích stromů. Ve

zhruba jednom až dvou letech života se mladí hadi zabarvují do odstínů zelené a mění se tím i jejich lovecké návyky. Dospívající krajty putují do lesa, konkrétně do korun stromů. V typické poloze, kdy svinou celé své tělo kolem hlavy a osy větve, spí a odpočívají většinu života. Jakmile tak v brněnském teráriu začnou krajty prolézat větvemi, vědí chovatelé, že jejich potrava z minulého krmení je strávena a že mohou chystat novou krmnou myš.

V přírodě pouze jednou za čas, většinou se jedná o jednotky týdnů, slézají ze stromů, aby se nakrmily. V keřích a nižší vegetaci v záloze číhají na kořist, kterou rychlým vymrštním těla kousnou a hbitě uškrtí.

V Jižní Americe, které věnujeme značnou část tohoto Zooreportu, se vyskytuje had, který disponuje velmi podobnými

nároky na prostředí, způsobem lovu, ale i vzezřením jako krajty zelené. Jedná se o psohlavce zeleného (*Corralus caninus*), se kterým bývají krajty velmi často zaměňovány. Hlavními rozdíly jsou u psohlavců především bílé tečky na těle dospělců a viditelnější termoreceptivní jamky v šupinách dolního rtu. Jedná se o příklad konvergentní evoluce, kdy se ekologicky i morfologicky podobná zvířata vyvinou v podobném prostředí na různých, historicky oddělených místech Země.

Ohrožené člověkem

V druhé části pavilonu, též v nádrži s možností pobytu ve vodě i na souši,

Mláděcí zbarvení krajty zelené zaujme svojí zdánlivou pestrostí a nápadností.

V jedné z expozic pavilonu Exotarium se nyní ukazují dvě samice a jeden samec.

vést k rychlému vyhubení v přírodě. Zájmový chov, který většina lidí udržuje z lásky ke zvířatům, tak může skončit i tím, že vymizí celý jeden živočišný druh. Ostatně nebylo by to poprvé. Pokud se bavíme o obchodu s ohroženými mazlíčky, není možné nezmínit, že většina jedinců těsně po odchytu následkem stresu, nedostatku vody, nebo kvůli mechanickému poškození krunýře záhy umírá. Stojí za tím nejen amatérský přístup lovců, ale především naprostý nezájem o ochranu přírody ze strany tamních úřadů. Hlavní poptávka nejenom po těchto raritních jedincích pramení ze Severní Ameriky a Evropy.

Tři dlouhokrčky žily od příjezdu do Brna v zázemí pavilonu Tropické království, kde na konci léta jedna ze samic nakladla snůšku. Ze čtyř vajec se po inkubaci v teplotách kolem 30 °C po čtyřech měsících vylíhla mláďata. Jejich pohlaví ještě neznáme, spolehlivě ho lze určit podle tvaru a délky ocasu, celkové velikosti a tvaru krunýře až v dospělosti. Mláďata žijí mimo zrak návštěvníků v zázemí zoo, a to v nádrži, která simuluje typické podmínky v místě jejich výskytu ve volné přírodě. Mají zde bujně rozrostlou vegetaci a malé kameny, kde se mají možnost skrýt.

žijí jedni z nejvzácnějších a nejohroženějších živočichů naší planety. Jedná se o zvláštní želvy – dlouhokrčky McCordovy. Ve volné přírodě se jejich početnost odhaduje v řádech desítek jedinců, v zoologických zahradách celého světa jich žije necelých 300. O to větším úspěchem je zdárně probíhající odchov čtyř mláďat vylíhnutých na konci léta minulého roku. V České republice jsou tyto želvy k vidění pouze v Brně, jednoho jedince chová v zázemí i Zoo Praha. Celkově je tento odchov historicky prvním v rámci UCSZO (Unie českých a slovenských zoologických zahrad).

Dlouhokrčky McCordovy, též nazývané dlouhokrčky rotiské, obývají pouze několik jednotek lokalit na ostrově Roti, který se nachází na sever od Austrálie. Živí se bezobratlými živočichy i drobnými obratlovci. Jejich dlouhý krk hraje významnou roli při lovu. Schovávají se v bahně pod kameny nebo ve vegetaci a vyčkávají na svoji kořist, jakmile se přiblíží do dostatečné blízkosti, vystřelí želva svůj krk a lapí kořist do ostrých čelistí. Umí se také velmi dobře orientovat v prostoru

a odhadovat vzdálenost. Mít dlouhý krk s sebou nese i jednu nevýhodu, a to sice neschopnost krk zatahnout do krunýře, dokáží jej jen složit pod přední výčnělek plastronu, což je horní část krunýře želv.

Jako nový druh byly dlouhokrčky McCordovy popsány až v roce 2000, na základě genetického a geografického odlišení od dlouhokrček novoguinejských (*Chelodina novaeguineae*), obývajících centrální Papuu-Novou Guineu. Ihned poté byly klasifikovány jako kriticky ohrožený druh. Neustávajícím tlakem lovců mazlíčků a pašeráků se velikost populace snižuje, což může

Tito malí hadi nepatří mezi aktivní zvířata, zájmoví jsou ale i svoji pozici při odpočinku, dospělí jedinci jsou zbarvení dozelená.

Vzácný jaguarundi roste jako z vody

Obratný lezec s protáhlým tělem a dlouhým ocasem žije v přírodě skrytě. I v brněnském pavilonu opic je potřeba strávit chvíli bystrým pozorováním, přestože jsou jaguarundi (*Herpailurus yagouaroundi*) nyní v expozici dva – matka a syn. Odchovy v zoologických zahradách jsou spíše vzácností než pravidlem, i když tuto malou pralesní kočku chovají pouze čtyři české instituce: děčínská, pražská, ostravská a brněnská, a to v počtu devíti zvířat. Proto se čeští zoologové rozhodli vyměnit samce mezi různými chovateli. V jejich úmyslech je předběhl brněnský pár – samice Fiona a samec Chaco, když právě Fiona 18. listopadu loňského roku porodila mládě těsně po příjezdu nového ostravského samce.

Česko se řadí mezi významné chovatele těchto malých šelem, v Evropě nyní jaguarundi chová 19 institucí v počtu 45 zvířat. Odchovy mláďat se ale dají spo-

čítat na prstech jedné ruky. Za poslední dekádu se podařilo odchovat dvě mláďata v Zoo Praha (2011, 2013) a tři mláďata v Zoo Brno (dvojčata 2015,

jedno mládě 2018). Proto padlo rozhodnutí o výměně samců, která s sebou, doufejme, přinese očekávané oživení chovu. Do Brna tak na podzim přijel samec ze Zoo Ostrava, svůj úkol ale splnit ani nemohl, brněnská kočka Fiona již byla v očekávání.

Březost je u těchto koček těžko pozorovatelná. Rodí většinou jedno mládě, které je v poměru k jejich tělu malé, a proto nejsou jeho pohyby zvnějšku patrné. Nastávající matky se ukryjí do dutiny ve stromě nebo opuštěného hnízda a zde porodí. Vůči jakýmkoli narušitelům jsou velice agresivní a jinak je tomu v lidské péči. Jenom díky tomuto projevu chování chovatelky vytušily, že se narodila malá šelma, což se záhy potvrdilo. Mládě si samice bránila před vším známým i neznámým a držela jej pod přísným dohledem.

Mládě roste jako z vody, při porodu se odhadovala váha na zhruba 150 gramů, v lednu to bylo již 530 gramů. Přesnou váhu jsme totiž mohli zjistit až při první veterinární prohlídce. Po očkování jsme jej pustili zpět ke své matce, už ale s novým jménem Conkon.

Chovatelka Mariana Hubíková, která pracuje na pavilonech opic již více než deset let, mluví o malých kočkách jaguarundi s velkým nadšením. „Jsou to krásná, ale velice plachá zvířata. Zvláště samice Fiona, matka mláďete, je netykavka. V okamžiku, kdy mě pozná, hned začne syčet a mládě urputně bránit. V povaze malého Konkona však převládá mláděcí zvědavost a nebojácnost. Když se máma nedívá, mohu jej vylákat a alespoň vizuálně zkontrolovat,“ popisuje Mariana úskalí chovu jaguarundi. „Konkon mě stále překvapuje, v lednu, zhruba týden po kontrole, na mě začal syčet jako jeho matka, holt rodina se nezapře,“ dodává s úsměvem.

Malá kočkovitá šelma jaguarundi žije v jihoamerických pralesích, má protáhlé tělo s dlouhým ocasem a je, pro některé možná překvapivě, nejbližší příbuzná pumám americkým (*Puma concolor*) a gepardům (*Acinonyx jubatus*). Žije v nižším patře lesa a živí se především drobnými obratlovci, nebo vajíčky ptáků, loví zejména na zemi.

První veterinární prohlídka malého Konkona. Foto: Michal Vaňáč

Velikonoční výzdoba v Kamčatské chalupě. Foto: Michal Vaňáč

Jaro bude v zoo patřit zábavě, tradicím i poznání

Mezi jarními akcemi naleznete události zaměřené na rodiny s dětmi podporující moravské tradice, zábavné dny věnované dětem, i soutěže pro školy. Zkrátka, kdo hledá program na jaro, v Zoo Brno jistě najde.

Z akcí s bohatým programem pro děti se nejprve můžete těšit na Vítání jara. V sobotu 23. března tradičně svrhne Moranu a nazdobíme líto. Rozloučení se zimou symbolizuje zavrnutí slámené figuríny. Morana symbolizující zimu je v zoo svržena papírovými koulemi, které na ni děti hází. V tradičním pojetí by měla být zahozena do řeky a unesena proudem do dále. Zdobení líta je naopak zvykem vítajícím jaro, symbolizujícím pestrost a krásu znovu se budícího života.

Vzápětí poté, 2. dubna, dostanou za brat mozkové závity školáků, vzdělávací pracovníci pro ně připravují oblí-

benou ornitologickou soutěž Ptačí den pro školy. Zúčastnit se jí mohou žáci druhého stupně základních škol a odpovídajících ročníků víceletých gymnázií. Záludné otázky se budou zabýrat problematikou ochrany ptačích druhů a souviset budou i s kampaní Evropské asociace zoologických zahrad a akvárií (EAZA) Ztichlý les, která se zaměřuje právě na ptačí faunu jihovýchodní Asie.

V úterý 16. dubna se žáci stejného věku mohou ponořit do tajů zoologie zcela neobvykle. V anglickém jazyce si procvičí znalost přírody a porovnají síly s dalšími školami. Akci organizují

vzdělávací pracovníci zoo a studenti Gymnázia Slovanské náměstí Brno.

V období Velikonoc, tedy od Velkého pátku 19. dubna až do Velikonočního pondělí 22. dubna, mohou návštěvníci zavítat nejen mezi exotická zvířata, ale i do nefalšované sváteční aktivity. Pro děti bude připravena hra spočívající v hledání 1000 vajíček, která budou ukryta po celé zoo. Jarní očista čeká ovce, po dlouhé zimě je zbavíme jejich rouna.

Mniší hora se na jeden den, 28. dubna, promění v Čarozoo. Hry s magickou tematikou, hudební vystoupení, nebo opékání špekáčků, to všechno vás za dobrého počasí nemine. Není se čeho bát, všechny čarodějnice v naší zoo jsou milé a přívětivé, žádné strašení vás nečeká.

Mezi jarní stálice patří i Den přírodních věd, letos na téma Zachraň se, kdo můžeš! Studenti Střední průmyslové školy chemické zavedou děti i dospělé mezi nejohroženější druhy živočichů i biotopů. Ukáží a popíší vám, jak vypadaly vyhynulé druhy živočichů, na vlastní oči uvidíte například model nosorožce srstnatého (*Coelodonta antiquitatis*) v životní velikosti. Co je potřeba dělat pro záchranu toho, co nám zbývá? Je lepší se snažit, nebo nic nedělat? Jsme svědky začínajícího šestého masového vymírání? I to se dozvíte ve středu 1. května.

V parku pod Špilberkem vítají jaro širokou paletou aktivit

Vzdělávací pracovnice Střediska ekologické výchovy Hlídka 4 v parku pod brněnskou dominantou – hradem Špilberkem – připravují řadu akcí pro veřejnost i školní kolektivy. V jarních měsících se tak společně se svými dětmi můžete vrátit zpět v čase a zjistit, jaké naši předci udržovali tradice. Ať už k příchodu jara, či u příležitosti velikonočních svátků.

Hra na Orffovy nástroje v dětech posiluje kreativitu, na Hlídce si ji mohou vyzkoušet.

Tradice patří i do moderní společnosti

Pár dnů po začátku jara, 22. března, zavítejte do středu Brna. Přestože byste to zřejmě ve velkoměstě nečekali, i zde se probouzí příroda. Ptáci se pomalu slétají z teplých krajín, večer je již občas vidět letícího netopýra. Máme připravené probouzení symbolických plyšových zvířat, děti jim zazpívají, zahrají si na Orffovy nástroje, a mohou si i vyrobit drobné dekorace, kterými si zvelebí domov. Z dřevěných polínek a dalších přírodnin si vytvoří zajíčky, s pomocí maminky či tatínka si ozdobí květináč, který jako okrášlení vydrží až do Velikonoc. Aby si děti uvědomily, jak je příroda křehká, zvláště vyskytuje-li se ve městě, stanou se s nimi malí truhláři, a poskládají si ze stavebnice ptačí budku. Zážitkem z manuální práce si uvědomí, jak je potřebné přírodu ve městě chránit, a že to vlastně není ani moc těžké. V průběhu celého programu bude pro zvědavé připravena kvízová stezka a pro nejmenší odemčení jara speciálním klíčem.

V měsíci dubnu, kdy je již přívětivější počasí, vyrazí děti školou povinné na jednodenní příměstský tábor k oblíbeným majestátním koním. Výlet na ranč v Ivanovicích se uskuteční v sobotu 13. dubna. Školáci se podívají do sedlářské dílny i stájí a dozví se, jak složitá je péče o tato krásná zvířata. Vyzkouší si hřebelcování, uvidí, že

Na Dni Země na Kraví hoře si děti vždy zařadí na několika nejen pohybových aktivitách.

vykydat koňskou stáj není žádný odpočinek, ba naopak, tvrdá řehole. Odměnou za zvědavé dotazy a nastražené uši jim bude projížďka po okolí a následně odpoledne při příznivém počasí i táborák s opékáním špekáčků, u kterého si zahrají a zazpívají.

Na Zelený čtvrtek, chystáme pro děti všech věkových kategorií názorné ukázky velikonočních zvyků Moravy i Čech. Děti mají volno ve škole, proto bude připravený program na celý den. Děvčata i chlapi si obarví vajíčka přírodním barvivem, konkrétně slupkami cibule. Nazdobí si i velikonoční vrkoče, ozdobné pečivo ve tvaru kruhu. Symbolizují zrod života, zatímco pruty, stužky a vajíčka, kterými se zdobí, značí život v růstu a obecně jarní probouzení přírody, se kterými jsou Velikonoce neodmyslitelně spjaté. Seznámíme vás se smyslem široce rozšířených zvyků, ale možná poznáte i některé obyčeje, které jsou pro vás dosud neznámé.

Ekologie vpřed!

Již několikátým rokem spolupracuje Hlídka s ekologickou organizací Lipka, která zaštiťuje akci Den Země na Kraví hoře. Stanoviště různých neziskových organizací s aktivitami pro dospělé i děti, některé i s drobným občerstvením či soutěžemi, jsou rozeseta po

celém svahu Kraví hory od planetária až po náměstí Míru. Děti mohou plnit nejrůznější úkoly nebo se proběhnout při pohybových aktivitách. Za účast na stanovištích obdrží drobnou odměnu. V minulých letech se návštěvníci zabírali tématy, jako jsou Divočina za humny, Bez půdy to nepude, nebo Fandíme fauně. Již tradiční a oblíbený happening si jistě nenechte ujít! Nadšenci z řad ekologů a popularizátorů přírody se na vás těší 27. dubna na Kraví hoře od 10 do 18 hodin.

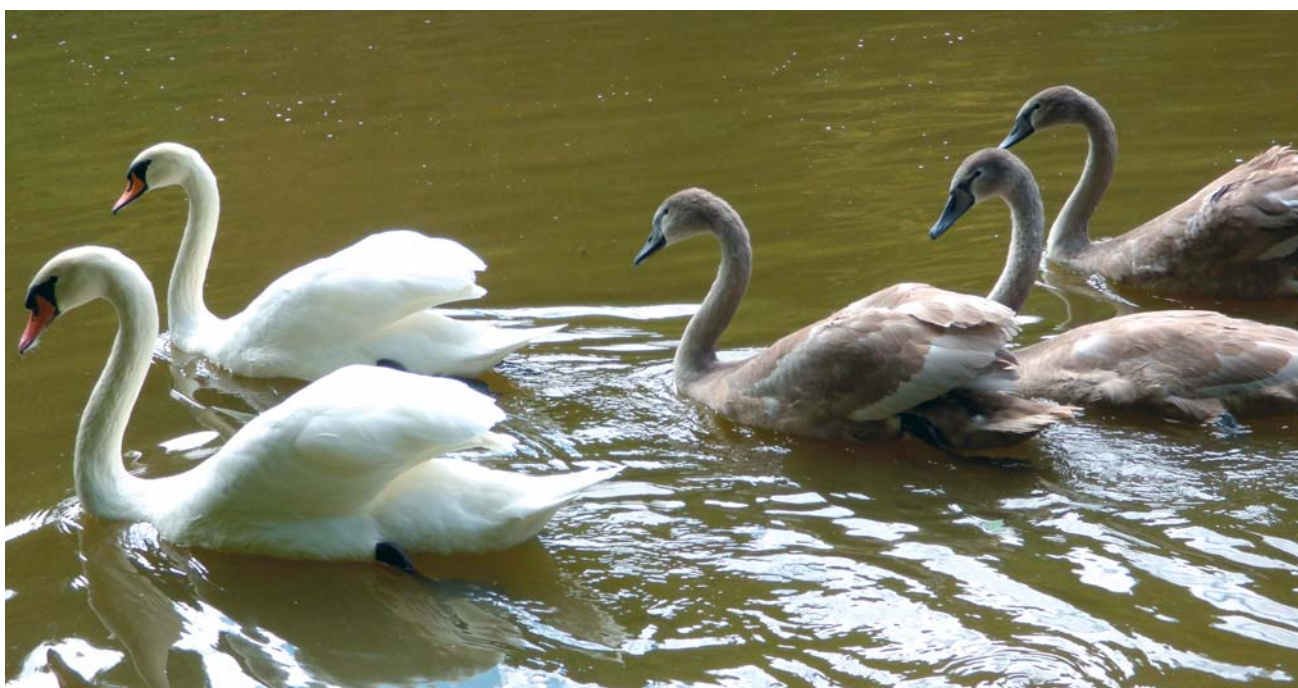
V témže období, 3. května, se nabízí i další zajímavá příležitost pro bystré hlavy malých ekologů a přírodovědců. Jedná se o základní kolo celostátní soutěže pro školní kolektivy Zlatý list. K organizaci 47. ročníku soutěže, která probíhá pod hlavičkou Českého svazu ochránců přírody, se připojuje i SEV Hlídka. Školní kolektivy se mohou hlásit do konce měsíce března. Šestičlenná družstva projdou zoologickou zahradou, kde na stanovištích zaměřených na různá přírodovědná témata, včetně například geologie a meteorologie, dostanou záložné úkoly a rébusy. Nejlepší z nich postoupí do krajského kola této soutěže, která se koná v Hodoníně.

Jak chutná férová snídaně? To můžete zjistit v sobotu, 11. května! Ve spolupráci s neziskovou organizací Na-Zemi připravujeme piknik, na němž se současně můžete seznámit i se zvířecími obyvateli Hlídky. V jeden den se tak dozvíte nejen o želvě Majdě nebo chameleonovi Leonovi, ale i jak velké korporace nečestně zacházejí se zemědělci v rozvojových zemích. Právě díky nákupu Fair Trade produktů, které jsou sice o něco dražší, přesto však cenově dostupné, můžeme my všichni pomoci drobným zemědělcům k důstojným životním podmínkám. Program Fair Trade dbá nejen na férové podmínky pro pěstitele, ale i dodržování zásad trvale udržitelného rozvoje.

Férová snídaně je obohacena o nádherné prostředí zahrady Hlídky v centru města.

Návrat ztracených labutích mláďat se řadí mezi husarské kousky z Jinačovic

Samec (v popředí) a samice šťastně odplouvají se všemi svými dospělými mláďaty.

Jinačovická záchránná stanice pro volně žijící živočichy pečuje každoročně o velké počty pěvců nebo drobných savců. Mezi vzácněji se objevující skupiny patří bezesporu šelmy, o jedné z nich jste se dočetli v minulém čísle, případně velcí ptáci. V září loňského roku, díky uvědomělému zásahu projíždějících řidičů i strážníků Městské policie Brno, doputovala do Jinačovic dvě mláďata labutě velké (*Cygnus olor*). Byla nalezena zřejmě po jednom z prvních pokusů o let, jenž ale skončil nouzovým přistáním na silnici.

Pověřiví lidé věří, že pátek 13. je nešťastné datum, pro malé labutě to byl ale čtvrtek, 13. září loňského roku. Na frekventované silnici u nákupního centra v Brněnských Ivanovicích zaznamenali okolo projíždějící řidiči dvě neobvykle zbarvené labutě. Upozornili proto na tento zvláštní jev městskou policii, která pohotově přivolala zvířecí záchranku. Již přijíždějící záchránné službě PetEmer-

gency Brno bylo jasné, že se jedná o zvířata v šatě mladých, jak se toto zbarvení opeření nazývá. Celá situace se naštěstí udála v dopoledních hodinách, kdy provoz nebývá ve špičce. Odchyt provedli strážníci společně se zvířecími záchranáři. Ti pak transportovali labutě do naší záchránné stanice v Jinačovicích.

Vystrašená a naprosto oddaná mláďata se odevzdala péči lidí. Toto cho-

vání je naprosto netypické a svědčí buď o nemoci, anebo, jako v tomto případě, o vysoké míře stresu z nového, nepřirozeného a nepřátelského prostředí, ve kterém se mláďata na silnici nacházela. Pokud mláďata, vzhledem ke svému věku pravděpodobně, zkoušela létat a vítr je zavál jinam, než očekávala, nelze se míře stresu a nepřírodní reakci vůbec divit.

U každého příchodního zvířete musíme zjistit jeho zdravotní stav, jinak tomu bylo u těchto mláďat. Zjistili jsme, že to jsou mláďata, o která se rodiče velmi dobře starají, a jejich stav je tak ideální. Ihned poté jsme proto začali uvažovat, z kterého rybníku v blízkosti místa nálezu mohou zvířata být. V úvahu připadaly vodní plochy Brněnské přehrady nebo kuřimský ryb-

Mláďata byla zcela dezorientovaná, proto jsme je nechali pár okamžiků uklidnit v prostorách karantény v Jinačovicích.

ník Srpek. V záloze jsme měli ještě několik rybníků v Brně-Jehnicích.

Po rychlé obhlídce míst jsme v Kuriřim i na přehradě našli pouze páry s více mláďaty a ztráta dvou tak byla nepravděpodobná. V Jehnicích jsme procházeli již okolo třetího rybníku a pomalu jsme ztráceli víru v nalezení labutí rodiny. Když v tom se v dále objevil labutí pár s jedním mláďetem. Stále jsme si nemohli být jistí, ale měli jsme naději. Zde dvě mláďata chybět mohou. Nelenili jsme a rychle jsme vyrazili naložit mláďata do přepravek a vyzkoušet, jestli je to ten správný rybník, ta správná rodina.

Když nás starý labutí samec zpozoroval zpovzdálí hladiny rybníka, vypadal nedůvěřivě, ale po očku nás sledoval. V okamžiku, kdy jsme vytáhli přepravky s mláďaty a ta radostným pískotem začala volat své rodiče, měli jsme jasno! Samec rychlým tempem za zvuků odpovídajících na mláďecí pozdravy vyplul směrem k nám. Bingo! Je to ta správná labutí rodinka!

Mláďata vystřelila z přepravních beden, co jim síly stačily. Po dojemném přivítání se celá rodinka uklidnila a odplula do nejvzdálenější zátoky zdejšího rybníka.

Ne všechny příběhy z naší záchranné stanice skončí šťastně, ale tento je jedním z těch, které člověka motivují k další práci, protože není nic cennějšího, než během pár hodin, které mohly rozhodovat o přežití tak krásných živo-

čichů, jakými labutě jsou, je dokázat zachránit a vrátit vlastní rodině.

Moc děkujeme všem zúčastněným, kteří nebyli lhostejní vůči osudu volně žijících zvířat, navíc v této situaci značně ohrožených, ale s reálnou možností záchrany. Mohli jsme znovu a společně zachránit kousek naší fauny.

Labuť velká (*Cygnus olor*):
Jaká je a co ji ohrožuje?

Labutě patří mezi velké vrubozobé ptáky. Radíme ji do této skupiny po bok kachen a hus. Je to převážně stálý druh, což znamená, že přezimuje v ČR, ale část populace přeletuje do teplých krajín. Většinu času se zdržují

na vodních plochách. Na souši se pohybují pro svou vyšší váhu a relativně krátké končetiny neobratně. Labutě můžete spatřit jednotlivě, v párech, či v rodinných skupinách rodičů a mláďat. Jedna rodina je pravidelně k vidění na řece Svatce, v úseku mezi kníničským a bystrckým mostem přes tuto řeku. Potravu sbírají na hladině i pod hladinou, filtrují vodu s potravou přes lišty v zobáku typické pro čeled' vrubozobých.

Hnízdo staví v houštinách u vodních ploch z rákosí. Samci jsou v době hnízdění značně agresivní, především při bránění svého hnízdního teritoria. Samec se od samice zřetelně neliší, jediným rozdílem je těžko pozorovatelný hrbolek na zobáku, kterým jsou okrášleni samci labutí. V letu jsou labutě poznat díky typickému svištění křídel a neobvykle velkému vzrůstu.

Nejčastější příčinou hospitalizace labutí v záchranných stanicích jsou zranění křídel, která jsou způsobena především nárazy do vedení vysokého napětí. Na pomyslném druhém místě jsou rybářské háčky, které při hledání potravy mohou labutě polknout nebo si je zapíchnout do zobáku. Nezřídka se tyto majestátní opeřenci nakrmí potravou, často poskytnutou neznalými lidmi, a otráví se.

MVDr. Radek Ficek
Simona Blahoňovská

Záchranná stanice pro volně žijící živočichy při Zoo Brno, Jinačovice

Otec rychle připlouvá a má v úmyslu bránit svá mláďata.

První letošní pacientkou byla mladá kareta zelenavá, kterou jsme pojmenovali Sade. Dostala se k nám po zachycení na černém trhu na Bali. Foto: Elisa Janata

Želvám v Indonésii pomáháme už dva roky

Želvy jsou jedny z nejstarších suchozemských obratlovců. Některé dávají výraznou přednost vodnímu prostředí, pouze vejce musí naklást v suchu mořského pobřeží. S pomocí sbírky pořádané brněnskou zoo a za finanční pomoci města Brna vzniklo v květnu 2017 po deseti letech snažení centrum záchrany a rehabilitace želv, jehož součástí jsou i prostory pro výuku. To celé 11 380 km od jihomoravské metropole.

Celý záměr pojmenovaný Kura Kura se poprvé objevil v roce 2007 a trvalo deset let, než došel úspěšného konce, a to sice otevření záchranného centra na ostrově Nusa Penida ve vesnici Toyapakeh 9. května 2017. Takto dlouhému času se nelze divit, komunikace se zdejšími úřady a splnění přísných pravidla pro ochranu želv to vyžadovala. V osmi venkovních bazénech se zotavují želvy po operacích nádorů nebo odstraňování plastů z jejich těl. Zdejší zaměstnanci přijímají i želvy zachráněné z nelegálního importu, které se zde zotavují z podmínek, ve kterých musely trpět. Když už se sem želvy dostanou, projdou i odstraněním parazitů, díky čemuž se zlepší jejich životní kondice a zvýší se šance na delší přežití.

Aby pacienti s krunýřem neztratili apetit a chuť k vyhledávání potravy, dostávají potravu v proděravělých mrtvých korálech, je to jakási forma obohacení

jejich volného času a udržení přirozeného chování, aby mohly být vypuštěny zpět do moře.

Za téměř dva roky působení zachránili a vypustili zpět do moře zdejší zaměstnanci na 30 želv. Mezi nejčastěji zachraňované patřily karety obrovské (*Chelonia mydas*, ohrožený druh) a karety zelenavé (*Lepidochelys olivacea*, zranitelný druh). Mezi vzácné chráněnce se zařadily karety pravé (*Eretmochelys imbricata*) patřící mezi kriticky ohrožené druhy celosvětové fauny.

Záslužnou aktivitou zapojující i místní obyvatele je každoroční pomoc při líhnutí malých želv, zaměřují se především na již zmíněné kriticky ohrožené karety pravé. Zvou domorodce k tomu, aby s nimi, bez jakéhokoliv fyzického kontaktu, za pomoci krabiček, pomohli mláďatům, která jsou sotva pár hodin stará, překonat pro ně strastiplnou cestu k moři, kde stráví většinu života.

Na druhé straně planety, díky pomoci menšího města ve střední Evropě, tak mohou pomáhat mořským želvám alespoň o trochu víc, ale neberme to jako odčinění našich hříchů a chovejme se k planetě tak, aby takovýchto záchranných center v budoucnu již nebylo potřeba!

Začátek roku jsme oslavili vypuštěním tří želv do volné přírody. Foto: Elisa Janata

Novinky v chovné kolekci najdete po celé zoo

V průběhu tohoto roku se můžete těšit na nové druhy zvířat, z chladných i tropických oblastí. Kolonok (*Mustela sibirica*), korsak (*Vulpes corsac*) nebo baramundi australský (*Scleropages leichardtii*) tak obohatí kolekci různých částí zoologické zahrady. Vůbec poprvé v historii budou na Mniší hoře k vidění žraloci, konkrétně žraloci krátkoocasí (*Pseudoginglymostoma brevicaudatum*).

Baramundi australský obohatil kolekci australské fauny v pavilonu Exotarium.

V průběhu tohoto roku se můžete těšit na nové druhy zvířat, z chladných i tropických oblastí. Kolonok (*Mustela sibirica*), korsak (*Vulpes corsac*) nebo baramundi australský (*Scleropages leichardtii*) tak obohatí kolekci různých částí zoologické zahrady. Vůbec poprvé v historii budou na Mniší hoře k vidění žraloci, konkrétně žraloci krátkoocasí (*Pseudoginglymostoma brevicaudatum*).

Příliš mnoho z názvů prvních tří živočichů zřejmě nevyčtete, jsou to pojmenování pro dané druhy v jejich domovině přejaté do odborné biologie i v českém jazyce. Kolonok je malá lasicovitá šelma původem ze Sibiře, chladných oblastí na severu Asie. Svým zlatožlutým zbarvením je poměrně typická, jednou z mála takto zbarvených lasicovitých šelem je například charza žlutohrdlá (*Martes flavigula*), ta však

žije výrazně jižněji. Nebývá oproti kolonokovi také tak často lovena pro kožešinu. Kolonoci společně s korsaky osídlí expozice komplexu Beringie věnující se fauně chladných oblastí severní polokoule s důrazem na faunu regionů v okolí Beringovy úžiny, kde v poslední době ledové byl pevninský most a mohla zde probíhat migrace zvířectva.

Vzhledem k přirozenému výskytu korsaků bude jejich umístění odpovídat budoucímu napojení na plánovanou část zoo věnující se fauně himálajského pohoří. Korsaci jsou vzrůstem malé lišky s na pohled výrazně huňatou srstí. Žijí v oblastech střední Asie, především v chladných pouštích a polopouštích.

V akvariijní kolekci dochází v posledních letech k rapidnímu nárůstu chovaných druhů i jedinců. V zázemí

se již aklimatizují dva žraloci krátkoocasí, kteří osídlí jedno z mořských akvárií pavilonu Tropické království. V druhém z pavilonů, které se zaměřují na tropickou faunu naší planety, Exotáriu, se již zabydluje baramundi australský. Vzácnými obyvateli budou i bahníci australské (*Neoceratodus forsteri*), patřící do jedinečné skupiny ryb, která umí v suchých nepříznivých podmínkách upadnout do stavu strnulosti a přežít i mimo vodní plochu. Mezi obyvateli tohoto pavilonu vynikne i druhý z chovaných druhů kakadu. Kakadu růžové (*Eolophus roseicapilla*) poznáte podle růžové čepičky na hlavě.

Australskou faunu doplní i zajímavý vačnatec kusu liščí (*Trichosurus vulpecula*), obývají přízemní patra lesa a populace žijící na jihu australského kontinentu a přilehlých ostrovech jsou odolné vůči chladu. Nečekaná je jejich velikost, váží až čtyři kilogramy.

Kakadu růžový patří mezi zajímavě zbarvené papoušky.

Zoo Brno zažila rekordní rok

Přes 330 tisíc lidí dorazilo v loňském roce do brněnské zoo. Je to nejvíce od roku 1997, kdy vedeme přesnou evidenci všech návštěvníků.

K lákadlům patřila i dvojčata levhartů cejlonských.

Dubnové počasí vyložně vybízelo k návštěvě zoo. Slunečné dny si užívali i lemuři káta.

Foto: Michal Vaňáč

„Dosud byl nejúspěšnější rok 2008. Právě tehdy jsme představili první potomky lední medvědice Cory – Billa a Toma. Moc si ceníme každého návštěvníka, který k nám vážil cestu. Zároveň je pro nás stoupající obliba brněnské zoo závazkem, abychom nadále pokračovali ve slibně rozjetém zvelebování celého areálu, tedy i v rekonstrukcích a výstavě nových expozic,“ uvedl ředitel Zoo Brno Martin Hovorka.

Za celý rok jsme v Zoo Brno přivítali celkem 330 118 návštěvníků. Nejvíce jich přišlo v dubnu (56 021), zároveň se jednalo o nejlepší čtvrtý měsíc od zmíněného roku 1997. Přes 52 tisíc lidí dorazilo v červenci, naopak ve srovnání s předchozím obdobím výrazně poklesla návštěvnost v srpnu. To si cestu do brněnské zoo našlo přes 41 tisíc lidí, tedy o téměř 12 tisíc méně, než v roce 2017.

„Ze zpětné vazby od návštěvníků víme, že loni byla hlavním tahákem

Jedním z taháků loňské návštěvnické sezóny byla i lvíčata Anoona a Akashinga.

lvíčata narozená na konci roku 2017. Svou roli určitě sehrály i nové expozice, které jsme dokončili v minulých letech. Významným faktorem ovlivňujícím návštěvnost je také počasí. To

nám hrálo do karet zejména na jaře, naopak v létě, hlavně v srpnu, se vedra podepsala pod podprůměrnou návštěvností v druhé polovině prázdnin,“ řekl Hovorka.

TO JE BRNO pohledem 10 místních
a jednoho Jakuba Horáka

THIS IS BRNO by 10 locals
and a Prager

THIS IS BRNO II. → Authentic Guide to Brno / TO JE BRNO II. → Autentický průvodce / 2018

BRNO

POZOR: Po přečtení můžete přehodnotit své rozhodnutí z Brna utéct.
Od února v prodeji v infocentrech a na TICBRNO.cz

B | R | N | O

TIC BRNO

WARNING: Once you read it, you could decide to move here. Available at infocentres and at TICBRNO.cz from February.

VELIKONOCE

v Zoo Brno

19. 4. - 22. 4. 2019

- **hledání vajíček**
- **velikonoční dílničky**
- **tradiční řemesla**
- **velikonoční stezka**

ZOO
BRNO

www.zoobrna.cz

B | R | N | O

STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO
FINANČNĚ PODPORUJE ZOO BRNO A STANICI ZÁJMOVÝCH ČINNOSTÍ,
PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACI